

Nové příběhy se šťastným koncem

Hladový vydrýsek

Michal Belšán
Ilustrovala Zuzana Slánská

Skutečné příběhy z naší přírody

FRAGMENT

Nové příběhy se šťastným koncem Hladový vydrýsek

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Michal Belšán

Nové příběhy se šťastným koncem – Hladový vydrýsek – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Hladový vydrýsek

Nové příběhy se šťastným koncem

Hladový vydryšek

Michal Belšán

Ilustrovala Zuzana Slánská

FRAGMENT

Text © Michal Belšán, 2021
Illustrations © Zuzana Slánská, 2021
Cover photos © Kiber Samuray; Itija; Le Do / Shutterstock.com
Publikace vznikla ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody.

ISBN tištěné verze 978-80-253-5044-7
ISBN e-knihy 978-80-253-5094-2 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)
ISBN e-knihy 978-80-253-5095-9 (1. zveřejnění, 2021) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-253-5096-6 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)

*Všem odhodlaným chránit přírodu proti
hlouposti a omezenosti druhých.*

The title is surrounded by several decorative elements: a large flower-like leaf at the top left, a single leaf at the top center, a small leaf at the top right, a single leaf at the bottom left, and a large flower-like leaf at the bottom right.

Jednou ráno v jedné třídě

Byla to třída jako každá jiná. Byla tu tabule,
na kterou se dalo psát různobarevnými fixy,
a co napíšete, můžete zase snadno smazat.
Byly tu židle, stolky, skříně a nástěnky.

Jedna z nástěnek visela hned vedle dveří.
Byly na ní malé portrétní fotografie dětí a pod
každou tištěná cedulka se jménem a příjmením.
Paní učitelky Trnná a Sporná, jejichž fotografie
visely úplně nahoře, tuhle nástěnku vytvořily,
aby pomohly svým žákům rychle se vzájemně
seznámit.

Fotografií na nástěnce bylo, včetně dvou učitelek, celkem 18. Byly tu k vidění holky i kluci, s blondátými, zrzavými a tmavými vlasy snad všech odstínů, upravenými do různých účesů. Nás ovšem bude zajímat především fotografie, která visí ve druhé řadě nalevo. Je na ní černovlasý chlapec s plnými tvářemi a trochu zamračeným pohledem. Na cedulce pod fotografií je vytištěné jméno: Petr Latka.

Petr nebyl povahou mrzout, jak by někdo možná usuzoval podle toho, že byl na snímku zamračený. Prostě ho ten den, kdy probíhalo

focení, bolel zub a na nějaké úsměvy pro objektív pana fotografa neměl vůbec pomyslení. Petr se ve skutečnosti strašně rád smál a jeho strejda s oblibou prohlašoval, že se Petr chláme jako pavián. (Táta musel samozřejmě Petrovi vysvětlit, že chlámat se znamená to samé co smát se, jen to není úplně spisovně a ve slovníku českého jazyka takové slovo nejspíš nenajde.)

Petr do třídy většinou přicházel jako první, protože ho maminka vozila do školy časné ráno a sama spěchala do práce. Sedával pak v lavici a něco si četl. Dnes si listoval v časopise Rybářství. Jeho táta byl nadšený rybář a Petra moc bavilo chodit s ním k řece, takže mu táta k osmým narozeninám zařídil dětský rybářský lístek a chodili na ryby společně.

Z prohlížení rybářského magazínu Petra vyrušil příchod spolužáků. Troulili se do

místnosti po jednom i po skupinkách, někteří spořádaně, jiní se přiřítíli jako vichřice.

Hned vedle Petra seděli tři kluci, obrovští fandové komiksů. Zrovna dneska jeden z nich, Lukáš, vběhnul do učebny a nad hlavou mával novým sešitem se svalnatou postavou Batmana na obálce. Jeho kamarádi Kryštof s Přemkem se ho snažili dohnat a komiks mu sebrat, ale jelikož měl Lukáš docela slušný náskok, oběhla trojice dvakrát celou místnost. Lukáš celý zadýchaný od běhu a smíchu ale nakonec rezignoval a všichni tři se rychle sesedli nad příběhy netopýřího muže, aby si stihli něco přečíst, než se ozve zvonění.

Zatímco Petr se zaujetím sledoval honičku za Batmanem, naplnila se učebna šumivým hlaholem zbytku spolužáků – jak si děti povídaly, šoupaly židlemi, sedaly si a na stolky z aktovek vyndávaly sešity a penály. Najednou se od dveří ozvalo hlasité zakokrhání. Petr se

rozesmál a sledoval, jak k němu přichází Tomáš Lakatoš. Hřívá černých vlasů, jež se neustále stáčely do kroužků, mu povlávala kolem obličeje, ve kterém svítil široký úsměv od ucha k uchu. Tomáš uměl napodobovat hlasy zvířat a Petr ho za to obdivoval.

Když Tomáš došel až k Petrovi, plácli si spolu nad hlavou rukama, jako to dělají kamarádi v amerických filmech.

„Prima kohout, fakt se ti povedl,“ prohlásil Petr.

Tomáš nadšeně přitakal: „Že jo, trénoval jsem to celý týden, teď se pustím do slona, to teprve uslyšíš hukot!“ Oba se znovu rozesmáli na celé kolo. Tomáš se posadil a ukázal na časopis na Petrově stole: „To tě to ještě nepustilo, dřepákovat u vody?“

Petr zavrtěl hlavou: „Kdepak, táta říkal, že mi k příštím narozkám koupí nový prut s rychlonavijákem.“

Tomáš se lišácky usmál: „Tak to si musíš dávat bacha, aby ti ryby neodletěly, až je budeš rychlonavijákovat z vody!“ Rukama naznačil škubnutí prutem a pak se dlaní plácnul do čela, jako by to byla ryba, vytažená právě z vody.

Petr se po něm naoko ohnal časopisem, ale oba se tou představou bavili až do zvonění.

